

Negyven év után

Akár tetszett, akár nem, az 1969-ben végzett erdőmérnökök negyvenéves találkozója volt Sopronban. Ez önmagában megszokott esemény, hiszen minden évben van negyvenéves találkozó. Amitől azonban ez különbözött a többitől, hogy hál' Istennek, és egyben sajnós magam is résztvevője voltam. Szép számmal összegyűltünk a rektori tanácssteremben, ahol a találkozás első öröme után a szokásos beszámolók következtek szakmai és egyéni életutakról, eseményekről. Hát bizony, tanulságos volt és elgondolkodtató, nemcsak azért, mert szomorúan tapasztaltuk, hogy egyre szaporodnak azok, akiknek hiába küldtek a szervezők meghívót, de azok is voltak néhányan, akik különféle nyavalyáikra hivatkozva sajnálattal, de nem vállalták az utazást.

Azt nem tudom, hogy más évfolyamoknál hogy szokott lenni, csak gyanítom, hogy ezután városnézés, majd este egy jó hangulatú vacsorával zárul a találkozó „hivatalos” része. A mi esetünkben évfolyamunk valétaelnöke alaposan kitett magáért, és vállalta egy szakestély szervezésének és esetleges kudarcának kockázatát. De nem bízott semmit a véletlenre és felkérte az ország regprofiabb szakestély-elnökét (bányász az illető), aki 348 szakestélyen látott el tisztséget. A szakestélyt egyébként is rendhagyó módon kellett megszervezni, hiszen nem zárhattuk ki a feleségeket, férjeket és egy-két, erdőmérnöként végzett gyermeket sem. Az előbbieket felfokozott kíváncsisággal és várakozással tekintettek a rendezvény elé (amiben – mint másnap kiderült – nem is csalódtak). Valétaelnökünk, aki egyben a háznagy szerepét töltötte be,

„a „Komoly pohár” felszólalásában meglepéssel és nagy örömmel vette tudomásul, hogy a javarészt nyugdíjas évfolyam mily szeretettel beszél családjáról, arról a legkisebb közösségről, melynek összetartása nélkül nincs erős nemzet. (Mondanivalóját nyomtatékosította a minden résztvevőnek készített igényes ajándékkorsója, melyen a következő felirat olvasható: „1969–2009 Örökifjak Szakestélye, Sopron, 2009. augusztus 22.”) Azon már nemcsak e sorok írója sajnálkozott, hogy bizony sokunk gyermeke külföldön talált biztos megélhetést. Igaz, voltak olyanok is, akik örömmel számoltak be arról, hogy bár a lehetőség megvolt, azzal gyermekük nem élt, és inkább vállalta az itthoni, kétségtelenül egyre keservebb megélhetést. Mert hát valakinek mégis itthon kell maradnia.

Meghatóan kedves színfoltja volt a szakestélynek etióp évfolyamtársunk hozzászólása, aki negyven év után is ugyanolyan érthetően használta nyelvünket, mint annak idején. Elmondta, hogy nem sokkal a diploma megszerzése után polgárháború dúlt fel Etiópiát, és mint császárpártinak, menekülnie kellett. Az Egyesült Államokba vettette a sors, ahol azonban – legnagyobb sajnálatára – erdőmérnöki diplomájának nem

vette hasznát. Keserűen jegyezte meg, hogy bizony a kinti magyarok nem nagyon akartak vele magyarul beszélni. Végül érzékenyülten köszönte meg a meghívást, mint mondta, el sem tudjuk képzelni, hogy milyen jól esett ez neki, hiszen valószínűleg Etiópiába már soha nem térhet haza, így Magyarországot tekintti második hazájának.

A szakestélyen elhangzott poénokból idéznék néhányat:

Egyikünk fia 25 év után örömmel vitte haza apja rajztábláját, amit valamilyen helyiségben talált meg, amit a következő megjegyzéssel vett át: „Látod fiam, ebből két következtetést biztosan levonhatunk. Az egyik, hogy az egyetemen nem lopnak, a másik, hogy sajnós, úgy tűnik, nem is takarítanak!”

Egy másik hozzászóló alig várta az alkalmat, hogy átadhassa csoporttársának a nála felejtett KISZ-tagkönyvét, de rosszállóan jegyezte meg, hogy elmaradt egy fél éves tagdíjbefizetéssel.

Végül a kontrapunkt felolvasta a miniszterelnök állítólagos levelét, melyben üdvözölte a szakestélyt, kifejtve csodálatát a hagyományőrzéssel kapcsolatban, és egyben felajánlott nagyobb mennyiségű, jó minőségű libatollat a hatyú szokásos évi tollazásához, felhívva a figyelmet, hogy időben adjuk le a rendelést, mert nagy valószínűség szerint már csak fél évig kapható.

A sors iróniája, hogy Babos Rezső egykori erdőmérnök-hallgató – akit Szántó Vilmos faipari-mérnök-hallgatóval 1965-ben a hajdan híres kollégiumi „lázaság” után mondvacsinált politikai okokra hivatkozva egy évre visszaírtak – mint a Nyugat-magyarországi Egyetem címzetes egyetemi docense vett részt. Soha szebb elégtételt.

A találkozó másnap Fertő-tavi hajóúttal ért véget.

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**

Amikor a teljesítmény számít

További akciós termékeinket keresse szakkereskedéseinkben!

ŐSZI AKCIÓ

2009. szeptember 14 – október 31.

Credigen Bank Credig Bank A Credigen Bank a hitelbírálat jogát fenntartja. Ez a hirdetés a Bank részéről nem minősül nyilvános tájékoztatónak és ajánlattételnek. A tájékoztatás nem teljes körű, a hitelről részletes tájékoztatást az üzletben elhelyezett hirdetések adnak.
 Akár 0% sajátérvél is igényelhető, hitelösszeg: 25.000-500.000 Ft, futamidő: 6-60 hónap, kamat: 0%, kezelési költség: havi 1,2%. A referencia THM értéke a 41/1997.(III.25.) Korm. rendelet szerint: 28,11% (500.000 Ft, 36 hónap).
 Az akció a készlet erejéig érvényes. A hitelfeltételek nem minden kereskedésben érhetők el egységes feltételekkel.

ANDREAS STIHL KFT. 2051 Biatorbágy-Budapark, Paul Hartmann u. 4.
 Telefon: (06-23) 418-054 · Fax: (06-23) 418-106
 www.stihl.hu · E-mail: info@stihl.hu

7.220 Ft x 48 hó
 Saját erő: 0 Ft
 Hitelösszeg: 219.900 Ft
 THM: 27,34%

Ajándék
 vágásbiztos nadrág!

www.stihl.hu
 Látogasson el
 megújult honlapunkra!

STIHL®